

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 2000.

Af Retsudvalget.

(Fremsat 11/12 2001. Første behandling 14/12 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 130 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV, EL og KRF); 1 (REP) stemte hverken for eller imod.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 31: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 12/12 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ulrik Kragh (V):

Lov om ændring af lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet hedder det her kryptisk. Det, det drejer sig om, er, at Danmark i 1993 implementerede ansættelsesbevisdirektivet med ansættelsesbevisloven. Denne lov har siden virket uden påtale fra Kommissionens løbende implementeringsovervågning.

Der er imidlertid faldet en dom ved EF-Domstolen den 8. februar 2001, hvor det fastslås, at ansættelsesbevisdirektivets artikel 2, stk. 2, som indeholder en liste over oplysninger, som arbejdsgiver skal give i en ansættelseskontrakt,

ikke udgør en udtømmende opregning af de punkter, som ansættelsesbeviset skal indeholde.

Der skal således ved væsentlige vilkår for ansættelsesforholdet ud over de i listen anførte også særskilt gøres opmærksom på dette i ansættelsesbeviset. Det medfører, at den danske ansættelsesbevislov skal justeres, således at der bliver overensstemmelse mellem Domstolens fortolkning af direktivet og den danske lov.

Lovændringen foretages med en præcisering af, at listen over oplysninger er minimum, men at øvrige væsentlige vilkår også skal oplyses. Sådanne vilkår kan sædvanligvis være vilkår, som ikke direkte kan henvises til den relevante lovgivning, administrative eller vedtægtsmæssige bestemmelser eller kollektive overenskomster.

Det har i dag i pressen været anført, at det her skulle føre til en væsentlig del bøvl. Det vil jeg gerne imødegå. Jeg vil gerne citere tidligere folketingsmedlem, Mogens Glistrup, der sagde, at man kan se et lands ulykker på størrelsen af advokaternes vom. Jeg vil sige det på den måde, at der ikke er mange advokater, der får stor vom af det her.

Så vi skal anbefale lovforslaget og sende det videre til udvalgsbehandling.

Kl. 14.05

Jan Petersen (S):

Jeg skal ikke gennemgå lovforslaget, det er lige sket på fortrinlig vis.

Vi er positive over for det af beskæftigelsesministeren fremsatte forslag. Jeg vil ikke udelukke, at vi har et par enkelte spørgsmål, som vi har søgt inspiration til at stille i de høringssvar, der er afgivet, men udgangspunktet er, at vi er positive over for at medvirke til, at det her lovforslag kan vedtages.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Bent Bøgsted – som bedes holde sig i nærheden af talerstolen.

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti støtter en vedtagelse af lovforslag nr. L 31.

Det er en ændring af lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene ved ansættelsesforholdet, og da det er meget vigtigt, at arbejderne altid får at vide, hvad arbejdet indebærer, skal det selvfølgelig være fyldestgørende.

Som Venstres ordfører kom ind på, er årsagen til ændringen en dom, der er faldet i Tyskland.

Vi har ikke i Danmark haft noget fortilfælde af den slags, så jeg tror, at arbejdsgiverne i forvejen opfylder deres oplysningspligt, som de skal. At der skulle være problemer i det, kan jeg heller ikke se, så det er kun beskedne, administrative oplysninger, der skal ind i de ansættelsesbreve, vi har i forvejen.

Dansk Folkeparti støtter det.

Lars Barfoed (KF):

Som det har været nævnt af tidligere talere, er der tale om, at man her vil rette op på den danske lovgivning, så den bringes i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis, og det kan vi fra konservativ side kun tilslutte os.

Formentlig er det en formalisering af den praksis, der i forvejen er gældende på stort set alle arbejdspladser, så lovændringen vil næppe betyde ændringer for ret mange arbejdsgivere og lønmodtagere.

Ole Sohn (SF):

Umiddelbart kan jeg ikke se, at der skulle være nogen større knaster i lovforslaget, men her umiddelbart efter den forgangne højtid er jeg kommet lidt sent i gang med lovgivningsarbejdet, så jeg har først set høringssvarene her til morgen. Der kan jeg se, at der i flere af høringssvarene er en række spørgsmål, som jeg ikke umiddelbart kan se er afdækket i lovforslaget, så derfor vil jeg sige det på den måde, at vi vil forsøge at få afdækket de spørgsmål, som er rejst af både Dansk Arbejdsgiverforening og LO under udvalgsarbejdet, inden vi gør vores endelige stilling op.

Jeg kan dog ikke forestille mig, at der skulle ligge nogen større knaster i det, så det var bare lige denne tilkendegivelse herfra.

Margrethe Vestager (RV):

Også vi interesserer os selvfølgelig for de spørgsmål, der måtte være rejst, men her forstået det som en teknisk lovændring, der sikrer en mere korrekt implementering af et EF-direktiv, som Danmark implementerede i 1993.

I den hidtidige lovgivning har der været en liste over de ting, som arbejdsgiverne har pligt til at oplyse, og denne liste har hidtil været betragtet som udtømmende. Imidlertid har EF-Domstolen afgjort, at listen *ikke* er udtømmende, og på den baggrund har det været nødvendigt at ændre loven.

Derfor kan jeg meddele, at Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

I Enhedslisten kan vi selvfølgelig ikke have noget imod, at arbejdsgiverne forpligtes til skriftligt at oplyse lønmodtagerne om alle væsentlige punkter i ansættelsesforholdet, selv om vi så også ønsker at sige, at det væsentligste dog altid må være arbejdsgivernes forpligtelse til at overholde overenskomstens bestemmelser.

Alligevel er der et punkt, vi studsede lidt over, og det er forskellen på lovforslaget og så det udkast, som den tidligere arbejdsminister sendte i høring inden valget. Så vidt vi kan se, er der en forskel, nemlig den forskel at bestemmelsen om underretningspligt til forældre eller værge ved ansættelse af unge under 18 år ikke længere er en del af lovforslaget.

Kl. 14.10

Høringssvarene illustrerer jo klart, at arbejdsgiverorganisationerne sagde nej til denne forpligtelse, og at lønmodtagerorganisationerne sagde ja med nogle tilføjelser, og hvis den antagelse, jeg her har givet udtryk for, er korrekt, må man jo spørge, hvad det er udtryk for.

Er det udtryk for, at beskæftigelsesministeren er arbejdsgivernes minister og er en minister mod lønmodtagerorganisationerne? Er det udtryk for, at alle lovinitiativer fremover skal begrænses til det absolut nødvendige for at opfylde EF-direktivet? Eller er det udtryk for, at ministeren ikke synes, at det er rimeligt, at forældrene får de bedst mulige betingelser for at kunne kontrollere det, deres børn bliver sat til at arbejde med, og dermed altså heller ikke kan opfylde kravet om deres forældreforpligtelse ifølge arbejdsmiljøloven?

Det er muligt, at vi fuldstændig har misforstået det her spørgsmål, at vi har læst lovforslaget forkert. Under alle omstændigheder håber jeg, at ministeren kan svare klart på spørgsmålet, for det er selvfølgelig fuldstændig afgørende for, hvordan vi vil slutte af med at forholde os til det her spørgsmål. Jeg forventer da også, at det vil være fuldstændig afgørende for andre partier, der har interesse i både at sikre forældres muligheder for at hjælpe og understøtte deres børn og også i at sikre unge arbejdere, at deres muligheder bliver de bedste.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har ingen problemer med at tilslutte sig det lovforslag her, vi går faktisk helt ind for, at lønmodtagerne skal sikres minimumsrettigheder i lovgivningen i stedet for i overenskomster, som vi har tradition for i Dan-

mark. Det så vi gerne regeringen lægge sig efter og gennemføre på andre områder, så det synes vi er helt fint.

SF's ordfører behøver ikke at undskyldte, at han kom lidt sent i gang med arbejdet her efter jul, for høringssvarene blev først omdelt i aften, så vi kunne få dem her i boksen til morgen. Derfor har vi ikke alle sammen nået at få dem læst, det har jeg heller ikke.

Jeg har derimod fået et andet papir i hånden af en af mine medarbejdere, der er faldet over et problem, som vi vurderede havde lidt med det at gøre. LO sagde nemlig i pressen op til jul, at der intet styr er på børns fritidsarbejde, for forældre med børn under 13-14 år skal have et ansættelsesbevis fra barnets arbejdsgiver, og det bliver der meget, meget, meget sjældent levet op til.

Nu bliver jeg så undervejs herop under denne meget hurtige behandling gjort opmærksom på, at det faktisk er omtalt i de høringssvar, som jeg ikke har fået læst, så der er altså en sammenhæng i de her ting. Under udvalgsbehandlingen må vi have fundet ud af, hvordan vi forbedrer de ting.

Med de bemærkninger kan vi selvfølgelig tilslutte os lovforslaget, men vi tror, at vi skal have strammet op på de krav, der – så vidt jeg forstår – allerede ligger i forældremyndighedsloven, men som der altså ikke leves op til. Vi må have fundet ud af, hvad der er hvad, og hvordan der egentlig skal lovgives og administreres efterfølgende.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget, og jeg medvirker selvfølgelig positivt til at få afklaret de spørgsmål, der måtte være i forbindelse med behandlingen i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Det at høringssvarene vedrører noget, der ikke er med i lovforslaget, skyldes, at regeringen, efter at have udsendt det tidligere lovforslag til høring, besluttede, at lige præcis den del af det ikke skulle indgå i lovforslaget, så det, jeg har foretaget mig, er at genfremsætte den tidligere regerings forslag.

(Kort bemærkning):

Ole M. Nielsen (KRF):

Ministerens undskyldning for ikke at have det med i det her lovforslag kunne jo være, at den bestemmelse allerede var opfyldt i forældre-

myndighedsloven. Kan ministeren bekræfte det? Så er det kun et spørgsmål om, at vi skal lære at administrere den ordentligt.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning):

Søren Søndergaard (EL):

Ja, nu er Enhedslisten jo ikke sat i verden for at rose alt, hvad den tidligere regering foretog sig, og heller ikke alle de lovforslag, den måtte have fremsat eller ikke have fremsat.

Beskæftigelsesministeren svarer jo ikke på det, der er indholdt i diskussionen: Der var et udkast til et lovforslag, som indeholdt en bestemmelse om en pligt til underretning af forældrene. Denne bestemmelse er taget ud i det forslag, vi behandler her. Sådan læser jeg det. Hvis jeg læser det forkert, vil jeg meget gerne retledes.

Hvis jeg læser det rigtigt, spørger jeg bare: Hvorfor er denne underretningspligt taget ud? Der må da være et argument for det. Kristeligt Folkepartis ordfører er kommet med ét bud på det, og det er muligt, det er derfor. Der må vel være en eller anden grund til, at man har valgt at tage noget ud, der har været der tidligere, og det må ministeren vel kunne argumentere for.

Jeg synes, det er et meget dårligt signal at sende, og selv om det skulle stå i to love, tror jeg faktisk det ville være en god idé for netop at indskærpe, det er vigtigt, at forældre ved, hvad deres børn render og laver på arbejdsmarkedet.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu synes jeg, vi kan tage de her spørgsmål op under udvalgsbehandlingen, men jeg vil bare bekræfte over for hr. Ole M. Nielsen, at for så vidt angår unge, skal arbejdsaftaler godkendes af forældrene.

Det, vi har foretaget her, er en implementering af EF-direktivet, og det har vi gjort strikt efter direktivets ordlyd.

(Kort bemærkning):

Søren Søndergaard (EL):

Jamen spørgsmålet er stadig væk: Hvorfor?

Jeg synes da, det er utroligt. Altså det her er en politisk forsamling, det er en politisk sal, vi fører politiske diskussioner, og jeg efterlyser et politisk svar. Hvorfor vil regeringen ikke have, at forældre til børn under 18 år bliver underrettet om, hvad deres børn render og arbejder med?

Hvis det er det, der fremgår af lovforslaget, er det da et fuldstændig enkelt politisk spørgsmål, som man kan forholde sig politisk til. Jeg kunne da også godt tænke mig at høre ordførere fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti om det her spørgsmål. Det ville da være relevant. Eller er det eneste, man har at sige: Vi implementerer bare det, der kommer fra EU, og så tænker vi i øvrigt ikke selv?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes umiddelbart, det ville være en dårlig idé, hvis der i denne lovgivning fandtes regler, som vedrører arbejdsgiverens forpligtelse til at inddrage forældrene til børn i forbindelse med ansættelsesforhold, for det er noget, der i forvejen er reguleret i forældremyndighedslovgivningen, og hvis man har regler om det samme forhold i to love, bliver det altså kompliceret for arbejdsgiveren at skulle administrere det samme forhold to gange.

Hvis ikke man fra Enhedslistens eller andres side finder, at de regler, der er i forældremyndighedslovgivningen er tilstrækkelig betryggende, må man korrigere og uddybe dem der og ikke i dette lovforslag, som vedrører noget helt andet. Det her lovforslag tilsigter, at den enkelte arbejdstager er fuldt informeret om alt, der er væsentligt for arbejdsforholdet og kun det. Det er simpelt hen det, lovforslaget tilsigter. Det tilsigter ikke at være en beskyttelseslovgivning for en tredje part. Det må reguleres andre steder, og det er i virkeligheden mest enkelt at fastholde det sådan både af hensyn til arbejdsgiverne og lønmodtagerne.

I øvrigt er det min opfattelse, at det er tilstrækkelig betryggende, hvad der står i forældremyndighedslovgivningen, nemlig at forældrene skal godkende sådanne arbejdsforhold. Det kan vi jo så få uddybet yderligere under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Som jeg har læst høringssvarene, fremgår en arbejdsgivers pligt til at underrette forældrene af forældremyndighedsloven – § 20 eller 22 er det vist, hvis jeg husker rigtigt – og det er både Dansk Arbejdsgiverforening og LO, der har henvist til forældremyndighedsloven på det område.

Derfor har vi i Dansk Folkeparti kunnet støtte forslaget, som det er, da det opfylder EF-direkti-

vet, og arbejdsgivers pligt til at underrette forældre har vi jo i forvejen. Jeg tror heller ikke, det er det store problem, for hvis der er nogle arbejdsgivere eller nogle børn, der vil snyde med det, så gør de det, uanset hvor mange love vi har den paragraf i.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi har fortsat ingen problemer med at støtte lovforslaget, vi vil bare gerne være med til at forbedre det, hvis det kan lade sig gøre.

Kl. 14.20

Men det er hr. Lars Barfoeds bemærkninger om, at det her lovforslag handler om forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager, og at det ikke har noget med det der børnespørgsmål at gøre, der får mig til at stille det spørgsmål til ministeren: Kan ministeren bekræfte, at det er forældrene, der formelt og juridisk er lønmodtagerparten, når det er børn under 15 år? De er jo ikke myndige, og det er forklaringen på, at der skal ske en orientering af forældrene om arbejdsforhold, og der står også særligt om miljømæssige problemer, arbejdsskadeproblemer, risici på arbejdspladsen osv. Det er jo nemlig i den sammenhæng forældrene i stedet for børnene, som er juridiske lønmodtagere.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, at afklaringen af de her spørgsmål kan vi tage under udvalgsbehandlingen, for der er også spørgsmål om delt forældreret, og hvor langt vi skal gå med hensyn til orienteringen om de her ting.

Så jeg synes faktisk, at det her spørgsmål egner sig til, at vi tager en drøftelse af det i Arbejdsmarkedsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 9. januar 2002, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 14.22